

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év január hó 29. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A közokirat-hamisítás bűntette miatt vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 12.B.688/2005/23. számú ítéletét ***annyiban változtatja meg***, hogy a főbüntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre ***enyhíti***.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 12.B.688/2005/23. számú, 2007. február 7. napján kelt ítéletével a vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás bűntette miatt, mint különös visszaesőt 1 év 11 hónap 29 nap börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A börtönbüntetésbe a vádlott által 2003. október 2. napjától 2005. október 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította és megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetést letöltötte.

Ellenben a vádlottat az ellene társtettesként, jelentős értékre, fegyveresen, csoportosan elkövetett rablás bűntette és további 10 rb. bűncselekmény miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet ellen a vádlott védője a tényállás 4/a. pont alatt a vádlott terhére megállapított közokirat-hamisítás bűntettének vádja alól felmentésért, egyebekben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.320/2007. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaposnak jelölte meg azzal, hogy a védelem által sérelmezett közokirat-hamisítás bűntette tekintetében nem felmentésnek, hanem az eljárás

megszüntetésének van helye. Álláspontja szerint a vádlott terhére megállapított közokirat-hamisítás elévült. Az iratokból kitűnően a bűncselekmény elkövetésének ideje legkésőbb 1999. május hó, a Magyar Köztársaság területéről történő kilépés dátuma. A vádlott ellen fegyveresen és csoportosan elkövetett rablás büntette miatt a Pest Megyei Főügyészség 1999. november 18. napján Nf.4799/1999. szám alatt elfogatóparancsot bocsátott ki, amely alapján Kanadából 2003. január 22. napján történt hazaszállítását követően őrizetbe vették. Az elfogatóparancs kibocsátásakor a hatóságnak még nem volt hivatalos tudomása arról, hogy a vádlott közokirat-hamisítást is elkövetett. Az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott felkutatása érdekében végzett adatgyűjtés során derült ki, hogy xy nevére kiállított, de meghamisított útlevelel Kanadában Vancuverben tartózkodik, ahol az Emigrációs Hivatalban menekültként letelepedési kérelmet terjesztett elő. Erről 1999. december 23. napján készült egy rendőri jelentés. Az ügyészi érvelés, amely a BJD.3640. számú jogesetére is hivatkozik, az elkövető ellen más bűncselekmény miatt foganatosított eljárási cselekmény nem szakítja félbe az elévülést. Erre tekintettel a rablások miatt 1999. november 18. napján kibocsátott elfogatóparancs a legkésőbb 1999. május 9. napján elkövetett közokirat-hamisítás elévülését nem szakította meg. Arra csak a 2000. március 2-i megkeresések szolgálhatnának alapot. Az elévülést azonban az eljárás előbbre vitelére alkalmas eljárási cselekmény szakítja félbe. A közokirat-hamisítás szempontjából azonban nem tekinthető első ízben elrendelt lakhely kutatásnak a különböző követségek és illetékes hatóságok megkeresése, mert nem annak megállapítása céljából történt, hogy a vádlott hamis adatokkal valóban külföldre távozott-e, hanem ezt mintegy tényként közölte a nyomozóhatóság a megkeresett szervekkel. Konkrét információk voltak a vádlott Kanadában tartózkodásáról. Olyannyira, hogy még a kanadai telefonszámának feltüntetése is szerepel a megkereséseikben. Nem azt kérték, hogy állapítsák meg a külföldi tartózkodási helyét és adják ki a magyar hatóságoknak, hanem azt a vonatkozó jogszabályok alapján járjanak el vele szemben. Ebből következően a 2000. március 2-i megkeresések nem szakították félbe a közokirat-hamisítás büntette miatt az elévülést. Az elkövetés időpontjából a vádlott őrizetbe vételéig több mint 3 év eltelt, így e cselekmény büntethetősége elévült. A Fellebbviteli Főügyészség indítványozta az 1 rb. közokirat-hamisítás miatt folyamatban lévő eljárás megszüntetését, egyebekben a kiszabott büntetés enyhítését, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A védő fellebbezése és az ügyész indítványa részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást figyelemmel a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltakra teljes terjedelmében felülbírált. Nem érintette azonban a jogerős felmentő rendelkezéseket. Felülbírlata során megállapította, hogy az elsőfokon eljáró Pest Megyei Bíróság a perrendszerűen lefolytatott bizonyítási eljárás alapján valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésének alapjául szolgáló bizonyítékokat beszerezte körültekintően vizsgálta és bizonyítékokat értékelő tevékenységét színvonalasan teljesítette.

Mindkét rendbeli közokirat-hamisítás büntette tekintetében a vádlott bűnösségére vont következtetés és a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az ítélet tábla nem osztotta az 1999. év tavaszán (március eleje és április hó vége közötti időszak) elkövetett közokirat-hamisítás elévülésével kapcsolatos ügyészi és védői érveket. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor e körben körültekintően és elemzően vizsgálta a rendelkezésére álló bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság megalapozottan fejtette ki e körben, az ítélet indokolásában, hogy a vádlott ellen súlyos vagyoni elleni bűncselekmények miatt gyűjtöttek adatokat a tartózkodási helyének felkutatása érdekében. E körben jutott a nyomozóhatóság tudomására, hogy a vádlott valószínűleg hamis útlevelemmel külföldön él. A több rendbeli fegyveresen és csoportosan elkövetett rablás és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő nyomozás során bocsátott ki a Pest Megyei Főügyészség 1999. november 18. napján a vádlottal szemben elfogatóparancsot. Az ekkor még ismeretlen helyen tartózkodó vádlott felkutatása érdekében történt többirányú adatgyűjtés, amelynek során fény derült arra, hogy xy nevére kiállított, de meghamisított útlevelemmel a vádlott Kanadában, Vancuverben tartózkodik. Erről még 1999. december 23. napján rendőri jelentés is készült, ahogy erre a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában irathűen hivatkozik is. Ekkor már ismert volt a hamis útlevelemmel külföldön tartózkodás ténye. Az eljáró hatóságok ezt követően többirányú nyomozati cselekményt végeztek, majd 2000. március 2. napján a külképviseleti hatóságok felé a nyomozóhatóság megkereséseket intézett a tekintetben, hogy a kanadai jogszabályok alapján járjanak el a vádlottal szemben.

A bírói gyakorlat következetes a tekintetben, hogy az elévülést a hatóság olyan eljárási cselekménye szakítja félbe, amely az elkövető ellen irányul és az adott bűncselekménnyel kapcsolatos. Még akkor is félbeszakítja az elévülést a hatóságnak az eljárás előbbre vitele érdekében tett érdemi intézkedése, ha a tettes ismeretlen. A Fellebbviteli Főügyészség átiratában a BJD.3640. jogesetre hivatkozás elveivel az ítélet tábla mindenben egyetért. A 2000. március 2. napján kelt külképviseleti hatóságok felé intézett megkeresések kétségtelen tény, hogy nem a vádlott kanadai tartózkodási helyének felkutatását célozta, hanem a tartózkodási hely szerinti jogszabályok alapján történő eljárást, amely a korábban kibocsátott elfogatóparancssal összefüggésben egyértelműen a vádlottnak Magyarországra történő hazaszállítása érdekében történt. Az ítélet tábla álláspontja szerint ezek a megkeresések olyan, a büntetőeljárás előbbre vitelét célzó érdemi intézkedések, amelyek a Be. 35. § (1) bekezdés szerinti, az elévülést félbeszakító intézkedésként értékelhetők. A vádlott 2003. január 22-i hazaszállítása a korábban felfüggesztett nyomozás folytatásának elrendelésével a 3 éves elévülési időn belül történt, így a vádlott büntetőjogi felelőssége a közokirat-hamisítás büntetése tekintetében törvényes.

A kifejtettekre tekintettel helytálló a Pest Megyei Bíróságnak a vádlott cselekményének 2 rb. közokirat-hamisítás büntetékénti minősítése.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító tényezőket helyesen és maradéktalanul felsorolta. A másodfokú bíróság nyomatékosabb büntetést csökkentő hatást

tulajdonított a jelentős időmúlásnak, ezért a különös visszaeső vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés tartamát enyhítette. Egyben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával a szabadságvesztés büntetést kiállotta. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság elsőfokú ítéletet a főbüntetést kiszabó részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig az ítéletet helybenhagyta.

Észlelte az ítéltábla, hogy a Pest Megyei Bíróság eredeti ítéletének, valamint valamennyi ítéletmásolatnak az első oldalán az ügyszám helytelenül nyert feltüntetést B.668/2005. számként, holott az iratborítón B.688/2005. a helyes ügyszám. Felhívja az elsőfokú bíróságot a számelírás kijavítására.

B u d a p e s t, 2008. év január hó 29. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Gyürkés Tamás s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Pest Megyei Bíróság 12.B.688/2005/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.114/2007/7. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év január hó 29. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelélül:

tisztviselő

